

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 241.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059247488/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall!

Alt paa Marias Luttre-Dag
Han ventede Bod for Smerte,
Da brændte og med Lue svag
Saa blaalig alt hans Kerte;
En Nat dog var tilbage end,
Med Suk han gienneer vaaged den,
Med Bøn og Vemods-Sange.

Men der det lysnede i Øst,
Da løstes og hans Tunge,
Og Præsterne med høien Røst
Lovsangen bød han siunge:
O! store Gud! vi love Dig!
Da klang i Chor høitidelig,
Og »Troen» blev udsunget.

Der Morgensolen lysde ind
Alt gennem Kirke-Rude,
Da hviskede Straalen til hans Sind:
Jeg Herren skal bebude;
Sit Hoved han opløfte lod
Og aad Hans Kjød og drak Hans Blød,
Hvis Lem han vilde være.

Saa løfede han sin Haand saa from,
Og tog i Bøn til Orde:
O! fromme Gud! gak ei i Dom
Med dem, som Ondt mig gjorde!
Der paa han bad sin femte Bøn,
Paakaldte Guds Eenbaarne Søn,
Gav Ham sin Sjæl i Gjemme.*)

O! Danmark! o pris dog Gud,
Og leeg for Ham med Ynde,
Som ved et saadant Sendebud
Dig Ordet lod forkynde!
O! see Forbilledet i ham,
Af hvad du, trods al Verdens Skam,
I Verden skal udtrykke.

*) At alt dette forholder sig aldeles saa efter Bogen om Ansgars Levnet, som Adam af Bremen giver det herlige og mærkelige Vidnesbyrd, at Rimbert skrev den med sandfærdige Ord alt som en Johannes, thi han var den Discipel, som Ansgarius elskede; det kan, hvo som vil, læse sig til, om ei før, saa naar min danske Oversættelse, vil Gud! snart, udkommer.